

PARAULA I VIDA

#Panamá2019

«**H**eus aquí la serventa del Senyor; que es faci en mi segons la vostra Paraula». Fou aquest el lema

de la **Jornada Mundial de la Joventut 2019** (JMJ) #Panamá2019, convocada pel Papa Francesc i celebrada a Panamá el passat mes de gener. Quasi 600.000 joves vinguts sobretot de Panamá i d'Amèrica Central, d'Amèrica del Sud i d'arreu del món van omplir durant una setmana els carrers de joia i d'esperança. La Verge Maria, amb la seva disponibilitat a Déu i el seu servei a tots els homes, amb el seu «sí» que féu possible l'Encarnació de Jesucrist, fou el centre de la JMJ. Per això les catequesis preparatòries i sobretot les del Papa Francesc s'hi van referir en molts moments. Jo en vaig predicar dues en un ambient d'escolta fantàstic sobre aquests dos aspectes del sí a Déu de Maria i del compromís de servei, que ha de produir la JMJ.

Ha estat una veritable gràcia poder-hi participar en nom de la Comissió episcopal que té cura de la pastoral vocacional, i comprovar com anima la joventut fer experiència d'encontre, de compartició, de solidaritat i d'amistat entre aquells que viuen una mateixa fe, o que cerquen

trobar respostes als seus interrogants generacionals més decisius. I de re-truec, els adults, els bisbes, sacerdots i consagrats, reprenem ànims i alegria pel Regne de Déu que ja és enmig de nosaltres. En tornar a casa, l'acció de gràcies és el que més s'escau, sense oblidar els dies de comunió amb el Papa i amb els altres joves d'arreu del món i les famílies i parròquies que tant generosament ens van obrir els seus braços i les seves llars. La música i l'alegria caribenya han calat en nosaltres. Les dificultats per preparar el viatge, la calor, les penalitats que molts havien de patir, no comptaven. Érem allà amb una experiència eclesial molt única, de comunió amb Crist, a través de l'encontre amb el successor de Pere i de comunió amb l'Església concreta que fa camí a Centre Amèrica, mostrant que som una Església jove i que està viva. Hem trobat unes comunitats cristianes generoses i valentes, compromeses amb els indígenes, els pobres, i al servei del canvi de condicions per als joves i les persones que necessiten una ajuda. Una Església fidel testimoni de Jesús des de fa tants segles. Era molt present l'exemplaritat de Sant Òscar Romero d'El Salvador i l'anhel de canvi de les situacions d'explotació. El Pa-

pa ens va animar a confessar la fe, a fiar-nos de Déu com Maria, a superar el cansament que paralitza l'esperança, a rebel·lar-nos contra l'explotació, la criminalitat i els abusos que devoren la vida dels joves, a animar a tenir coratge i confiança per repetir el «sí» de Maria. I ens preguntava a joves i majors: «Què fas tu per generar futur, ganes de futur en els joves d'avui?» tot indicant-nos que «el món serà millor quan siguin més les persones que estiguin disposades i s'animin a gestar el demà i a creure en la força transformadora de l'amor de Déu. Cal que Jesús ens ajudi a estar vius i desperts». «Els joves no són el futur de Déu, sinó que ja són l'ara de Déu!». I citant el P. Pedro Arrupe demanava als joves: «Sentiu que teniu una missió i enamoreu-vos-en, que això ho decidirà tot... Sentiu la passió de l'amor. Jesús és amor d'entrega que invita a entregar-se.»

Porto un convenciment de Panamá: Si volem incorporar els joves a les nostres comunitats, és tota l'Església la que s'ha de posar de la seva part, conèixer, estimar, comprendre, i ajudar la realitat dels joves. Ells ho esperen i necessiten. ¿Sabrem ser-los propers?

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Francesc Torralba parla de la virtut de l'Esperança a Guissona

La parròquia de Santa Maria de Guissona va organitzar el dimarts 5 de febrer una conferència-diàleg a càrrec del Dr. Francesc Torralba, teòleg i coordinador de la Càtedra de Pensament Cristià d'Urgell. La conferència es va celebrar en la sala de plens de l'Ajuntament i va congregar persones de sensibilitats diferents al voltant d'un tema tan profundament humà i, alhora, cristià: l'Esperança. El tema proposat en la conferència, «Què podem esperar», va tenir com a objecte de reflexió la virtut de l'Esperança, i el Dr. Torralba en va presentar les seves característiques, definint-la com un valor de futur. Un valor que es relaciona amb un bé ardu i com a quelcom imprescindible per afrontar la vida humana i totes les seves contrarietats.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La darrera benedicció de l'avi

Havia arribat als noranta-cinc anys. Li agradava participar a les festes familiars i sentir-se envoltat de fills, nets i besnets. Era la seva família, la que construïren ell i la seva esposa, més els que s'hi van anar afegint. Cristià de convicció i de pràctica, estimava el Déu de Jesús amb una fe profunda, arrelada. La vivia i la testimoniava. En una trobada dels dies nadalencs, eren a taula tota la família, una bona colla. Hi havia força gatzara infantil. Observà que alguns començaven a menjar. No havien beneït la taula. Discretament, amb veu fluixa, la que li restava —no en tenia gaire més—, esgranà la pregària de benedicció. Una filla que se n'adonà, comentava: «No volgué posar ningú en evidència, però beneï la taula i a tots nosaltres. Fou la seva darrera benedicció». Unes setmanes

després traspassà. «Digna't beneir ara el casal del teu servent perquè es perpetui per sempre davant teu. Tu, Senyor Déu, ho has promès. Fes que sigui beneït per sempre el casal del teu servent!» (2Sa 7,29a).

El que s'esqueia, entorn la taula en aquell ambient de festa, era demanar la benedicció del Pare de tots. L'avi ho havia après dels pares i, en aquell moment, com ho havia fet tantes vegades, volia donar gràcies a Déu per les persones aplegades, demanar «que s'estimin i ajudin, que els doni la seva pau i els beneeixi. Que no els falti el pa de cada dia i que el sàpiguen compartir amb els qui no en tenen». L'avi ho tenia après i ben present. Compartir el pa i la vida. En els seus anys de plenitud de forces se sentia compromès a fons en les dificultats dels altres i hi

responia generosament i amb discreció. Servei als altres que, un cop jubilat, el portà a col·laborar com a voluntari en una entitat assistencial, amb entusiasme i dedicació. «I no paraven de beneir Déu amb cants d'acció de gràcies, proclamant les grans meravelles que havia fet» (Tb 12,22). Estimar i servir els altres. Va estimar i es va sentir estimat perquè estimava la vida i les persones, ni l'una ni les altres li eren indiferents.

L'avi és en mans de Déu. Als fills i els nets els correspon guardar-ne el record, el testimoni i els ensenyaments: estimar Déu i estimar profundament els altres. El dolor, el sentiment d'absència de la persona estimada, l'enyor de la seva proximitat els ha d'omplir de pau.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

#Panamá2019

«**H**e aquí la sierva del Señor; hágase en mí según tu Palabra». Fue este el lema de la **Jornada Mundial de la Juventud 2019** (JMJ)

#Panamá2019, convocada por el Papa Francisco y celebrada en Panamá el pasado mes de enero. Unos 600.000 jóvenes venidos sobre todo de Panamá y de América Central, pero también de América del Sur y de todo el mundo llenaron durante una semana las calles de alegría y de esperanza. La Virgen María, con su disponibilidad a Dios y su servicio a todos los hombres, con su «sí» que hizo posible la Encarnación de Jesucristo, fue el centro de la JMJ. Por eso las catequesis preparatorias y sobre todo las del Papa Francisco se refirieron a nuestra Madre celestial en muchos momentos. Yo prediqué dos en un ambiente de escucha fantástico sobre estos dos aspectos del sí a Dios de María y del compromiso de servicio, que debe producir la JMJ.

Ha sido una verdadera gracia poder participar en nombre de la Comisión episcopal que vela por la pastoral vocacional, y comprobar cómo anima a la juventud el hacer experiencia de encuentro, de compartir, de solidaridad y de amistad entre aquellos que viven una misma fe, o que buscan encontrar respuestas a sus interrogantes generacionales más decisivos. Y de paso, los adultos, los obispos, sacerdotes y consagrados, retomamos ánimos y alegría por el Reino de Dios que ya está en medio de nosotros. Al volver a casa, la acción de gracias es lo que más procede, sin olvidar los días de comunión con el Papa y con los demás jóvenes de todo el mundo, y las familias y parroquias que tan generosamente nos abrieron sus brazos y sus hogares. La música y la alegría caribeñas han calado en nosotros. Las dificultades para preparar el viaje, el calor, las penalidades que muchos tenían que sufrir, no contaban. Estábamos allí viviendo una experiencia eclesial muy única, de comunión con Cristo, a través del encuentro con el sucesor de Pedro, y de comunión con la Iglesia concreta que hace camino en Centroamérica, mostrando que somos una Iglesia joven y que está viva. Hemos encontrado unas comunidades cristianas generosas y valientes, comprometidas con los indígenas, los pobres, y al servicio del cambio de condiciones para los jóvenes y las personas que necesitan una ayuda. Una Iglesia fiel testimonio de Jesús desde hace tantos siglos. Era muy presente la ejemplaridad de San Óscar Romero de El Salvador y el anhelo de cambio de las situaciones de explotación. El Papa nos animó a confesar la fe, a fiarnos de Dios como María, a superar el cansancio que paraliza la esperanza, a rebelarnos contra la explotación, la criminalidad y los abusos que devoran la vida de los jóvenes, a animar a tener coraje y confianza para repetir el «sí» de María. Y nos preguntaba a jóvenes y mayores: «¿Qué haces tú para generar futuro, ganas de futuro en los jóvenes de hoy?». Indicándonos que «el mundo será mejor cuando sean más las personas que estén dispuestas y se animen a gestar el mañana y a creer en la fuerza transformadora del amor de Dios. Es necesario que Jesús nos ayude a estar vivos y despiertos». «¡Los jóvenes no son el futuro de Dios, sino que ya son el ahora de Dios!». Y citando al P. Pedro Arrupe pedía a los jóvenes: «Sentid que tenéis una misión y enamoraos, que eso lo decidirá todo... Sentid la pasión del amor. Jesús es amor de entrega que invita a entregarse.»

Traigo un convaencimiento de Panamá: Si queremos incorporar a los jóvenes en nuestras comunidades, es toda la Iglesia la que se debe poner de su parte, conocer, amar, comprender, y ayudar la realidad de los jóvenes. Ellos lo esperan y necesitan. ¿Sabremos serles cercanos?

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Mans Unides d'Urgell obre un projecte a l'Índia per a la promoció de dones

La Diada de Mans Unides es va celebrar el diumenge 10 de febrer. Els projectes de Mans Unides ajuden a milions de persones al món. Es desenvolupen més de 600 projectes de cooperació cada any en 50 països diferents. La lluita contra la fam i la pobresa al món, els drets de la dona i la sostenibilitat del medi ambient són algunes de les causes del treball que duen a terme cooperants i voluntaris.

A Urgell, el projecte de Mans Unides que es proposa té com a objectiu principal millorar las condiciones socio-econòmiques de les dones que viuen en 25 pobles de la comarca de Kanapur, al districte de Belgum, a l'estat de Karnatava, a l'Índia.

En una població d'unes 54.000 persones, la majoria vivint en pobles petits, les dones formen el teixit social i econòmic. La major part de les famílies viuen de l'agricultura, amb molta precarietat, el que fa que els nois i noies sovint abandonin l'escola per anar a treballar. Hi ha molt atur i la sanitat i el transport públic és molt deficitari. Els ingressos se situen entre els 200 i els 670 euros a l'any

entre aquestes persones de castes baixes. La congregació de les Missioneres dels Apòstols, presents en aquesta zona des de fa anys, ens proposen millorar la ca-

pacitació de les dones, participant en grups d'autoajuda en cadascun dels pobles. El projecte inclou la formació en lideratge, en estratègies de venda de la producció, ensenyament d'oficis com brodar, costura, fabricació d'estris i bosses de cuir, elaboració de productes de menjar i de consum quotidià, com el pa, el sabó, desinfectants, cistelles, pals d'escombra i escobres...

El projecte que Mans Unides Urgell ens proposa enguany beneficiarà de manera directa a 680 dones de l'àmbit rural i, indirectament, a 2.800 persones. El cost del projecte és de 30.577 euros. La nostra aportació té un efecte directe en les persones i incideix en l'equilibri.

Assemblea de Mans Unides a Balaguer

Mans Unides va viure la seva assemblea anual el 2 de febrer, sota la presidència de Mons. Joan-Enric Vives. Va tenir lloc al Santuari del Sant Crist de Balaguer, i també hi va ser present la Sra. Teresa Cabanas, Presidenta de l'organització a Urgell i el Consiliari diocesà Mn. Lluís Eduard Salinas. Es van aprovar els comptes de la campanya i aportacions de 2018 i també es va aprovar el projecte per a l'Índia d'aquest any, en continuïtat amb el 2018. Es va convidar Aleix Vilalta, un laic molt vinculat a les activitats de Mans Unides en el Tercer Món, que va oferir el seu testimoniatge.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

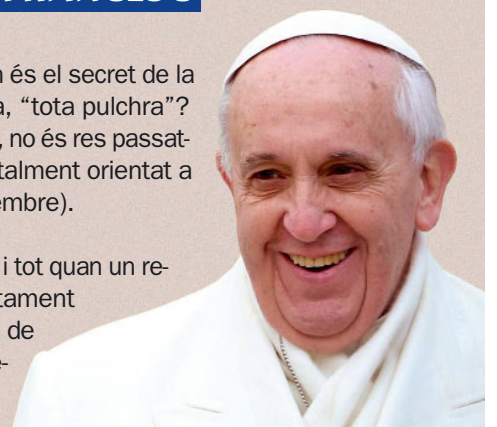

@Pontifex: «L'inici de la fe és sentir-se necessitats de salvació: aquest és el camí que prepara la trobada amb Jesús» (6 de desembre).

@Pontifex: «Estimar Déu vol dir servir el nostre semblant sense reserves i mirar de perdonar sense límits» (7 de desembre).

@Pontifex: «Quin és el secret de la bellesa de Maria, "tota pulchra"? No és l'aparença, no és res passatger, és un cor totalment orientat a Déu» (8 de desembre).

@Pontifex: «Fins i tot quan un resa sol, resa juntament amb tot el poble de Déu» (13 de desembre).

Formació de preveres i diaques sobre la protecció de menors i la prevenció d'abusos

El dia 4 de febrer va tenir lloc a la casa d'espiritualitat del Sant Crist de Balaguer la segona jornada de formació permanent del curs per als preveres i diaques d'Urgell amb una quarantena de participants. La jornada fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i el ponent fou el Dr. Carlos López Segovia, Prevere d'Asidònia-Jerez, Doctor en Dret i Vicesecretari per als assumptes generals de la Conferència Episcopal Espanyola.

En aquesta ocasió la temàtica tractada fou la de la «prevenció d'abusos i protecció de menors i adults vulnerables» en el si de l'Església.

Després de la pregària inicial de l'Hora Menor, el Dr. Carlos López oferí dues xerrades als preveres.

El ponent va definir una sèrie de conceptes generals delimitant què s'entén canònicament per menor i adult vulnerable i presentant les principals semblances i diferències entre l'ordenament canònic i civil estatal espanyol pel que fa al procés penal

en el cas de l'abús sexual a menors. A continuació, va presentar l'evolució normativa canònica a partir del Codi de Dret canònic de 1983 i de les reformes legislatives posteriors: Motu proprio *Sacramentorum Sacramentis Tutela* (2001) de Sant Joan Pau II; Facultats especials de la Congregació per al Clergat (2009) i Carta circular (2010); Normes de la Congregació per a la Doctrina de la Fe de 21 de maig de 2010: *Normae de gravioribus delictis*; institució de la Comissió Pontifícia per a la Protecció dels menors (22 de març de 2014) i el Motu proprio *Come una madre amorevole* (4 de juny de 2016).

A continuació, el Dr. Carlos López va analitzar els principals àmbits que abraça la protecció de menors: la prevenció i l'enfrontament dels casos ocorreguts. Pel que fa a la prevenció, va desenvolupar els diferents àmbits i variables que poden ser subjecte d'una cura especial per a protegir els menors i els adults vulnerables per part dels preveres incidint en els

diferents àmbits de la pastoral: catequesi, món del lleure i les colònies, seminaris menors, ensenyament, joventut, etc. Va subratllar la necessitat de comptar amb una adequada connexió amb els pares dels menors i a oferir una adequada formació preventiva als treballadors i professionals que tenen contacte habitual per temes pastorals amb els menors.

Pel que fa a afrontar els possibles casos sorgits, va subratllar l'atenció a les víctimes i el seu acompanyament espiritual i psicològic de forma professional per part d'equips de psicòlegs, jurítics i pastorals, degudament qualificats i formats.

Finalment, el ponent va tractar l'aspecte comunicatiu en situacions de crisi i la necessitat que l'Església busqui sempre la justícia i la veritat respectant la normativa canònica i estatal amb una actuació transparent i sumant esforços perquè els menors puguin sentir-se sempre protegits. Un diàleg ric entre el ponent i els assistents va cloure la jornada de formació.

Els preveres regalen un pectoral a Mons. Vives

Mons. Joan-Enric Vives va rebre un regal ben significatiu amb motiu dels seu XXV aniversari d'ordenació episcopal: els preveres i diaques d'Urgell van voler obsequiar-lo amb una creu pectoral. L'acte, molt emotiu, va ser el dilluns dia 4 de febrer en el transcurs de la jornada de formació permanent que va tenir lloc a la Casa d'espiritualitat del Sant Crist de Balaguer.

Mn. Josep M. Mauri, Vicari general, va adreçar-se a l'Arquebisbe Joan-Enric en nom de tots els preveres per manifestar-li l'estima i apreciació de tot el presbiteri diocesà.

El pectoral té en la seva part frontal quatre pedretes incrustades procedents de Jerusalem, del Riu Jordà, Nazaret i la Muntanya de les Oliveres. En el revers del pectoral hi figura la inscripció «XXV anys. Joan-Enric Vives. Els preveres d'Urgell. 2018». D'aquesta manera, es vol posar en relleu l'amor i estima que Mons. Vives té envers Terra Santa i els cristians que hi habiten.

Mons. Vives ha anat celebrant els 25 anys d'ordenació episcopal amb senzillesa i austeritat: en la passada Missa Crismal amb els preveres que també celebraven els seus 25 i 50 anys d'ordenació presbiteral; amb els laics del Consell Pastoral Diocesà; amb la Cúria diocesana les passades festes de Nadal i amb la seva família i amics al setembre.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Sir 1,1-10 / SI 92 / Mc 9,14-29]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Asidònia, rel.

26. ■ Dimarts [Sir 2,1-13 / SI 36 / Mc 9,30-37]. □ *Sant Feliu de Llobregat*: santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP). Sant Nèstor, mr.; sant Ale-

xandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza.

27. ■ Dimecres [Sir 4,12-22 / SI 118 / Mc 9,38-40]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ Dijous [Sir 5,1-10 / SI 1 / Mc 9,41-50]. Sant Ruffi, mr.; sant Hilari,

papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

MARÇ

1. ■ Divendres [Sir 6,5-17 / SI 118 / Mc 10,1-12]. Sant Rossend (Salas, 907- Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dissabte [Sir 17,1-13 / SI

102 / Mc 10,13-16]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Diumenge vinent, VIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sir 27,5-8 / SI 91 / 1Co 15,54-58 / Lc 6,39-45]. Sant Medir, pagès, mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats màrtirs a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

Diumenge VII de durant l'any (C)

COMENTARI

Estimar els nostres enemics

L'evangeli d'avui és tant clar que gairebé només cal llegir-lo i aplicar-lo a la nostra vida. Diu Jesús: *Estimeu els enemics, feu bé als qui no us estimen, beneïu els qui us maleeixen, pregueu per aquells que us ofenen.* Aquí tenim tot un programa de vida molt difícil: estimar els enemics! Si ja ens costa estimar els amics... Però encara continua: *Si algú et pega en una galta, para-li l'altra, si algú et pren el mantell no li neguis el vestit, dona a tothom qui et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres.* No solament no hem de tornar mal per mal, sinó mostrar el nostre amor fins i tot perdonant qui ens hagi ofès, pregant per ell i donant a tothom qui ens demani sense reclamar allò que és nostre.

La clau de tot la trobem quan Jesús diu: *Sigueu compassius com ho és el vostre Pare;* és a dir, estimeu com ell estima. I ell estima tothom, bons i dolents, agraïts i desagraïts. I no espera cap recompensa. Si actuem així, llavors demostrarem què vol dir, de veritat, ser fills del nostre Pare Déu. Això és el que ens demana el Senyor.

A la primera lectura veiem com David perdona el seu enemic, el rei Saül. Quan podria matar-lo no ho fa: *Qui quedaria net de culpa si amb les seves mans feia res de mal a l'Ungit del Senyor?* I al final li ho repeteix al mateix rei Saül: *El Senyor t'havia posat a les meves mans, però jo no he volgut fer res de mal a l'Ungit del Senyor.* Tot i que el NT queda molt lluny, David perdona el seu enemic.

Pau a la segona lectura ens recorda que si *abans érem semblants a l'home fet de pols*, és a dir a Adam, que va ser pecador *després serem semblants a l'home que és del cel*, és a dir a Crist que havent ressuscitat ens comunica la vida espiritual i transforma el nostre cos en un cos semblant al seu, un cos ressuscitat. I perquè som semblants al Crist, podem viure com ell, capaços d'estimar els nostres enemics, capaços de tornar sempre bé per mal, capaços de ser misericordiosos com el nostre Pare.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 26,2.7-9.12-13.22-23)

En aquells dies, Saül, amb tres mil homes d'entre els millors guerrers d'Israel, baixà al desert de Zif a buscar-hi David. David i Abisai entraren de nit al campament de Saül, i el trobaren dormint, ajagut al centre de tots. Tenia la llança clavada a terra vora el seu capçal. Tot al voltant jeien Abner i els altres homes. Abisai digué a David: «Avui Déu ha fet caure el teu enemic a les teves mans. Ara mateix el clavaré a terra d'una llança. No en caldran pas dues.» Però David li contestà: «No el matis pas. ¿Qui quedaria net de culpa si amb les seves mans feia res de mal a l'Ungit del Senyor?» Llavors David agafà la llança i el gerro d'aigua que Saül tenia vora el capçal i se n'anaren. Ningú no ho veié, ni se n'adonà, ni es despertà. Tothom dormia. El Senyor havia fet caure sobre ells un son profund. David passà a l'altra banda i s'aturà un tros lluny, dalt la muntanya. Els separava una bona distància. David cridà: «Aquí tinc la llança del rei. Que vingui a buscar-la un dels teus homes. I que el Senyor recompensi aquell de nosaltres que és de debò magnànim i lleial; avui el Senyor t'havia posat a les meves mans, però jo no he volgut fer res de mal a l'Ungit del Senyor.»

▶ Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,45-49)

Germans, quan Déu modelà Adam, el primer home, es convertí en un ésser animat, però el darrer Adam es convertí en Esperit que dona vida. No va ser primer el cos espiritual, sinó el cos animat. El cos espiritual vingué després. El primer home, fet de terra, era de pols. Però el segon home és del cel. Tal com era el de pols són tots els de pols, i tal com és el del cel seran tots els del cel. Abans érem semblants a l'home fet de pols; després serem semblants a l'home que és del cel.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 6,27-38)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «A vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els enemics, feu bé als qui no us estimen, beneïu els qui us maleeixen, pregueu per aquells que us ofenen. Si algú et pega en una galta, para-li l'altra. Si algú et pren el mantell, no li neguis el vestit. Dona a tothom qui et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres. Feu als altres allò que voleu que ells us facin. Si estimeu els qui us estimen, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells que els estimen. Si heu fet bé als qui us en fan, ¿qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors. Si presteu diners als qui de cert us els tornaran, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors presten diners als pecadors quan saben que els recobraràn. Però vosaltres heu d'estimar els enemics, heu de fer bé i de prestar sense esperar de rescabalar-vos: llavors la vostra recompensa serà gran i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagraïts i amb els dolents. Sigueu compassius com ho és el vostre Pare. No judiqueu i Déu no us judicarà. No condemneu, i Déu no us condemnarà. Absolveu, i Déu us absoldrà. Doneu i Déu us donarà. Us abocarà a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar. Déu us farà la mesura que vosaltres haureu fet.»

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sam 26,2.7-9.12-13.22-23)

En aquellos días, Saül emprendió la bajada hacia el páramo de Zif, con tres mil soldados israelitas, para dar una batida en busca de David. David y Abisay fueron de noche al campamento; Saül estaba echado, durmiendo en medio del cercado de carros, la lanza hincada en tierra a la cabecera. Abner y la tropa estaban echados alrededor. Entonces Abisay dijo a David: «Dios te pone el enemigo en la mano. Voy a clavarlo en tierra de una lanzada; no hará falta repetir el golpe.» Pero David replicó: «¡No lo mates!, que no se puede atentar impunemente contra el ungido del Señor.» David tomó la lanza y el jarro de agua de la cabecera de Saül, y se marcharon. Nadie los vio, ni se enteró, ni se despertó: estaban todos dormidos, porque el Señor les había enviado un sueño profundo.

David cruzó a la otra parte, se plantó en la cima del monte, lejos, dejando mucho espacio en medio, y gritó: «Aquí está la lanza del rey. Que venga uno de los mozos a recogerla. El Señor pagará a cada uno su justicia y su lealtad. Porque él te puso hoy en mis manos, pero yo no quise atentar contra el ungido del Señor.»

▶ Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,45-49)

Hermanos:

El primer hombre, Adán, fue un ser animado. El último Adán, un espíritu que da vida. No es primero lo espiritual, sino lo animal. Lo espiritual viene después. El primer hombre, hecho de tierra, era terreno; el segundo hombre cielo. Pues igual que el terreno son los hombres terrenos; igual que el celestial son los hombres celestiales. Nosotros, que somos imagen del hombre terreno, seremos también imagen del hombre celestial.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 6,27-38)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «A los que me escucháis os digo: Amad a vuestros enemigos, haced el bien a los que os odian, bendecid a los que os maldicen, orad por los que os injurian. Al que te pegue en una mejilla, preséntale la otra; al que te quite la capa, déjale también la túnica. A quien te pide, dale; al que se lleve lo tuyo, no se lo reclames. Tratad a los demás como queréis que ellos os traten. Pues, si amáis sólo a los que os aman, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores aman a los que los aman. Y si hacéis bien sólo a los que os hacen bien, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores lo hacen. Y si prestáis sólo cuando esperáis cobrar, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores prestan a otros pecadores, con intención de cobrárselo. ¡No! Amad a vuestros enemigos, haced el bien y prestad sin esperar nada; tendréis un gran premio y seréis hijos del Altísimo, que es bueno con los malvados y desagradecidos. Sed compasivos como vuestro Padre es compasivo; no juzguéis, y no seréis juzgados; no condenéis, y no seréis condenados; perdonad, y seréis perdonados; dad, y se os dará: os verterán una medida generosa, colmada, remecida, rebosante. La medida que uséis, la usarán con vosotros.»